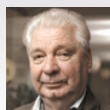

TÍÐARGREIN

Tórbjørn
JacobsenJóannes
EidesgaardHans Pauli
StrømHergeir
NielsenJógvan
SundsteinEdmund
Joensen

Hergeir Nielsen

fyrirverandi løgtingsformaður
og løgtingsmaður fyri Tjóðveldi

»Gå hjem og vug«

»Gå hjem og vug«

– boðini frá Thorning til Skaale vóru púra greið,

– og fylgd orð fyri orð.

Hóvástakið av uttanríkispolitisku heimildarlógini var øgiligt og dagliga stríðist politiska skipanin við hesum misfostri.

A,B,C flokkarnir vildu í 2005 vera við, at henda nýggja sambandslógin kom at vinna okkum ein munandi meira sjálvstøðugan og sjónligan leiklut á uttanríkispolitiska pallinum.

Neyðugt var ikki longur at biðja um fulltrú úr Keypmannahavn, tá vit samráddust og gjørdur áttmálar við onnur lond og millumtjóðafelagsskapir, varð sagt.

Danska uttanríkisstænastan skuldi ikki longur luttaka í samráðingunum, tí hesar reglur gjørdur tilgongdina bæði stírvna og tunga, varð lagt afturat.

Lógin stóð sína roynd í Arktiska Ráðnum í fjør og aftur nú um dagarnar, har hvørki Føroyar ella Grønland sluppu til borðs at viðgera síni egnu viðurskipti.

Kongeriget Danmark for sá vidt angår visse vasse varð lempað aftur um hurðabak. Grønlandska landsstýrisforkvinnan rýmdi, meðan føroyski lögmaðurin fekk eitt føroyskt pyntiflagg at spæla sær við. So væl royndist henda hálovaða uttanríkispolitiska heimildarlógin.

Í Arktiska Ráðnum sita tey fimm norðanlondini saman við Kanada, USA og Russlandi, og tað eru hesi londini, ið skriva undir semjur teirra millum.

“Í eftirmetingini hjá svensku grannskoðanini, sum kom út fáar dagar eftir, at Arktiska Ráðið var farið til hús, verða Føroyar als ikki nevndar. Hvørki sum limaland, ella sum land við rætti til at sita og tosa uppi, ella til at sita og flagga við borðið.”

Hvat Danmark ger og skrivar undir saman við Føroyum og Grønlandi eru rein innanhýsis mál hjá dønnum, eitt nú hendan fjákuta áheitanin á komandi Kanadiska formansskapin um at víðka donsku umboðanina við Føroyum og Grønlandi.

Hetta er reinur glæntroleikur fyri at kyrra grønlandingar, tí Kanada ger ikki einsamalt av, hvussu Arktiska Ráðið verður mannað og skipað.

Føroyingar halda hinvegin væl til standa, nú teir sleppa at vera við í hesum meldrinum, ið grønlandingar hava skapt.

Veðurlagsbroytingarnar eru stórar og serliga í arktiska økinum, har hitin longu er hækkaður tvær ferðir so nógv sum aðrastaðni á jørðini

Arktiska økið er ónomið, viðkvæmt og sárbært, og hagar leita stórveldi, stórkapitalur og ovurstór umhvørvis áhugamál.

Tá Føroyar verða roknaðar sum partur av arktiska økinum, er upplagt, at vit fyri rúmari tíð síðan áttu at havt fóta okkum í hesum samanhangi, men soleiðis er tað bara ikki.

Tøkkina eigur henda láturligu uttanríkispolitisku lógini, sum var eitt enn størri afturstig fyri føroysk rættindi á uttanríkispolitiska økinum, enn ávarað var um frammanundan.

Ein fóllkatingsmaður við serligum kunnleika til føroysk viðurskipti visti um dagarnar at siga, at Føroyar nú vóru so illa skølsettar í uttanríkis- og fiskivinnupolitiskum samanhangi, at tær vóru flokkaðar sum ein pariastatur.

Hetta visti hann at siga eftir

drúgvum samrøðum saman við útlendskum starvsfeløgum.

Pariastatir eru óskipaðir og leysir av altjóða samfelagnum. Teir verða eisini nevndir “Rogue states” – Rónarikið” ella “Bølmannaland,” – har tey fáu tiltuska sær almennu virðini, meðan fjøldin situr við turran munn.

Hesi lond telva seg ofta út í óhepnar støður úteftir, og enda ofta úti í lítið virðiligum altjóða avbyrgingum.

Tað er royndur og politiskt virkin maður, ið kemur út við virðismetingini av Føroyum sum pariastati, og ikki kann sigast annað enn, at hann hevur grein í sínum máli.

Felagar hansara, sum mannað flokkin á tingi, gremja seg alment um fiskivinnupolitikkin, sum tey ikki taka undir við, og harmast nú eisini um uttanríkispolitikkin, sum tey als ikki fáa eygað á.

Politiska støðan í Føroyum er sostatt bæði láturlig og grátulig. Tey fólkavaldu, sum hava ábyrgdina av landsstýrinum, hava samstundis ikki ræðið til at stjórna landinum.

Fólk uttanfyri sambandsringin kunnu frøast, grína skaðafroð og siga, at so fór at verða, men tað gera tey ikki.

“Politiska støðan í Føroyum er nevnliga vordin so hópisleys, at sjálvt tað láturliga yviskotid gevur hall.”

Málið er alt ov álvarsligt til gamansleik, og avleiðingarnar av hópisloysinum raka nú alla ta føroysku tjóðina.

Vit hava yvir eitt longri áramál sæð, hvussu umráðandi tað hevur verið í Tinganesi at liða sundur skipaðar loysnir á uttanlandspolitiska økinum, og úrslitið er so eisini hareftir.

Stórviðurin er brendur niður, og allur bygnaðurin stendur at rapa, nú samgongumenn rópa varskoð, og siga útlendskum politikkarum, sum spyrja eftir vælferð okkara, at land okkara er endað sum ein pariastatur.

Ein paria er er dastið av tí ússa-

ligasta, ið hugsast kann. Hann, ið ongan góðan eigur, hann, ið ikki so mikið sum fær molarnar av ríka manna borðið.

Tað er har, millum teir kastuleysu rakkararnar, vit eru endaði sum tjóð, heldur ein av okkara fremstu samgongumonnum í almennari grein nú um dagarnar.

Tað ringasta av øllum er, at hann hevur rætt í nógvum av tí, hann skrivar.

Sóknast verður eftir einum uttanríkispolitikki, sum ikki er til, og sóknast verður eftir einum fiskivinnupolitikki, sum heldur ikki er til.

Enn eina ferð renna vit okkum í ovurstóru trupulleikarnir, ið standast av, at vit eru ikki til á politiska kortinum, ma. tí at tað sindrið av valdi, sum vit høvdu vunnið okkum, er sópað aftur í ommu sína av okkum sjálvum.

Føroyar telja als ikki við, men sleppa av kosmetiskum orsökum at skriva undir okkurt danskt innanhýsis skjal, ið onnur hava orðað til endamálið.

Samstundis sum hendan álvarsama pariapolitiska støðan er um at festa seg, er “EU for sá vidt angár Danmark” farið undir handilskriggj móti pariastatinum Føroyum fyri ikki at fiska burðardygt.

Neglt og hamrað verður nú inn í sjálvan mergin á europeiska brúkaranum, at Føroyar eru ein matvørupolitiskur búrkroppur, eitt

bølmannaland, sum eingin eigur at keypa tann minsta molan frá.

Føroyar verða skammsskotnar og flokkaðar saman við Norðurkorea, Iran og øðrum búrkroppalonndum, og fáa her ein handilspolitiskan løst, ið ikki verður vaskaður avaftur fleiri tey komandi tiggjuára skeiðini.

Danmark er við í atsóknini og atkvøður í europaparlamentinum fyri at jarðleggja Føroyar handilspolitiskt.

Pariastaturin Føroyar, sum tey eru farin at kalla hann, verður nú álopin av sínum egnu.

Eitt kalt, kontant og regulert handilskriggj verður sett í verk, har ein yvirskipaður ríkur partur av EU loypir á ein veikari part við øllum Evropa í rygginum.

Politiski ágangurin hjá landsstýrinum móti teimum eldru og veiku fánar sum uppifjaraður blágómi í hesum ógvusliga leiki hjá dønnum móti øllum tí føroyska samfelagnum.

“Gå hjem og vug” – vóru boðini frá Thorning til Skaale, tá hesin royndi at muta ímóti og síðani pakkaði seg burtur.”

Meðan Føroyar soleiðis skikkaðar eru ávegis eggini og tí fría fallinum í handilspolitiskum høpi, eru stóru altjóða oljufeløgini við at skipa seg uttan og innanfyri føroyska sjókið.

Hvar eru vit í trygdarhøpi, hvar

Framhald á næstu síðu

